

[Kurt Hansen]

mener om efterløn og pensionsydelse i det hele taget. Lovforslaget om efterløn bygger på, at de, der har kunnet overleve en omfattende nedslidning i den kapitalistiske produktionsproces, indtil de er fyldt 60 år, skal have en nogenlunde anstændig ydelse, medens de, der er blevet slidt ned i forvejen, de, som socialdemokratiet eksempelvis har presset ud i en førtidspensionsordning, der svarer til folkepensionen, ikke engang skal have noget, der ligger på niveau med efterlønnen. Det er, hvad man kan betegne som rendyrket hykleri at komme og sige, at det her er det helt rigtige forslag, at hele fagbevægelsen står bag og hele balladen dér, som arbejdsministeren har kørt frem med i udvalget.

VS har sagt mange gange, når vi har diskuteret såvel de sociale pensioner som arbejdsmarkedslovgivningen, at vi vil gerne være med til at gennemføre en efterlønsordning, som er i overensstemmelse med de principper, der er skitseret i vores eget forslag, og vi kunne måske også godt gå med til en form for efterløn, som lå inden for rammerne af, hvad arbejdsministeren kalder en arbejdsmarkedspolitisk ydelse. Men så er der sandelig nogle principper, der må kobles på det her forslag, førend vi positivt kan støtte et sådant forslag. Det er netop de principper, som har ført frem til en række ændringsforslag fra VS' side. En del af disse ændringsforslag har SF koblet sig på, og fremskridtspartiet har koblet sig på et andet forslag af en eller anden ubeskrivelig grund, men de har vel nogle bagtanker med det.

Regeringen hævder, at dette er en frivillig ordning – en totalt frivillig ordning, siger regeringen. Hr. Kaj Poulsen sagde det samme i sit indlæg. Jeg vil medgive, at der for nogle grupperes vedkommende er tale om den totale frivillighed. For de selvstændigt erhvervsdrivende er der tale om den absolutte frivillighed. De kan lukke deres virksomhed, deres butik, når det passer dem, og samtidig med at de så får efterløn, kan de modtage nogle arbejdsfri indtægter som led i, at de har realiseret deres virksomhed. Ja, det bliver skam kronede dage, hr. arbejdsminister!

Så er der en del ældre lønarbejdere, som givetvis vil synes, at den ordning, der nu bliver lagt frem, er en rimelig ordning, en anstændig ordning, og man vil også trække sig tilbage fra arbejdsmarkedet. Det er der givetvis en del der vil gøre. Det mener jeg ikke

man skal se bort fra. Det er nok helt reelt. Men det kan godt være en smule at købe katten i sækken at hoppe på denne aftrapningsordning, der er indbygget i efterlønsforslaget. Det, det reelt drejer sig om for arbejdsministeren, hans parti og hans venner i venstre, er netop at få lavet en ordning, således at ydelsen på længere sigt kommer til at lægge op til en tilnærmelse til det eksistensminimum, man kan få udbetalt, når man er blevet folkepensionist. Det er reelt det, der lægges op til her.

Jeg mener også, man skal se på, at der er nogle reelle farer for, at ældre lønarbejdere, som er i arbejde, vil komme i situationer, hvor de kan blive presset ud enten af arbejdsgiverne – det er der nok størst fare for – eller i et vist omfang af deres kolleger. Det er helt klart, at man vil komme til at opleve en stribe tilfælde af den art.

En anden ting vil være, at der er en fare for, at man generelt forringer de ældres stilling på arbejdsmarkedet, fordi de vil føle sig mere utrygge, de vil føle, at nu bliver de nødt til at lave en lille bitte smule mere, således at arbejdsgiverne ikke får dem i kikkerten, når der skal fyres og drønes folk ud i øvrigt.

En anden ting kan være, at man er med til at nedbryde det solidariske element, der er bygget op mange steder inden for fagbevægelsen, f. eks. det, der hedder, at man afskediger dem, som er blevet antaget sidst. Nu vel, der kan være nogle problemer i det princip i det hele taget, men det giver bedre muligheder for vilkårligt at plukke dem ud, som man vil fyre fra arbejdsgivernes side.

Så er der forholdet til den gruppe af kommende efterlønsmodtagere, som der bestemt ikke er tale om nogen form for frivillighed over for, og det er netop de ældre langtidsarbejdsløse, som står over for at falde for 26 ugers reglen eller rettere sagt er faldet for 26 ugers reglen, men alene oppebærer dagpenge, fordi der er noget, der hedder en moratoriebestemmelse. For denne gruppe er der ikke tale om nogen form for frivillighed. De har kun ét alternativ, og det er at bide spids på 80 pct.-ordningen fra starten eller også blive tvunget ud i det, der svarer til folkepensionens størrelse, den såkaldte førtidspensionsordning. Det er det reelle alternativ, og det er der ingen der vil vælge. Derfor er der kun den mulighed for disse mennesker,